

Memòria justificativa del Projecte de Llei de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres

- 1. Antecedents**
- 2. Projecte de Llei**
- 3. Valoració econòmica**

13 d'abril del 2022

1. Antecedents

Les diverses modificacions dutes a terme en l'àmbit de la imposició directa, malgrat que han sigut consistents i necessàries individualment, no han resolt certes deficiències respecte a la coherència integral de les figures impositives directes, que donen lloc a oportunitats per crear mecanismes abusius alhora que en minven l'eficàcia recaptatòria.

Pel que fa a la coherència esmentada, s'han generat deficiències i distorsions al gravar l'increment del valor dels béns immobles que es posa de manifest en les transmissions oneroses o lucratives inter-vivos de béns immobles, degut a que s'han superposat a l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries els impostos directes que van entrar en vigor posteriorment (l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals).

D'altra banda, per tal d'assolir l'objectiu essencial inherent de l'impost sobre societats, es fa necessari implementar mesures que el reafirmin, com l'aplicació d'un gravamen efectiu sobre la base de tributació de l'exercici de les persones jurídiques residents al Principat.

Tenint en compte el context, és necessària una revisió global del sistema tributari, especialment de la imposició directa. Però també són necessàries modificacions en les normes generals i els principis bàsics que constitueixen el règim jurídic del sistema tributari, així com, de la imposició indirecta, per assolir un millor funcionament del sistema fiscal andorrà.

2. Projecte de Llei

Pel que fa al contingut del projecte de Llei, aquest es divideix en nou capítols, corresponents, cadascun d'ells, a la modificació d'una Llei.

1. Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats

Pel que fa a l'impost sobre societats, s'hi introdueixen novetats que afecten la determinació de la base de tributació, el tipus de gravamen i els incentius fiscals.

Respecte la determinació de la base de tributació s'introdueixen novetats en la deducció d'algunes despeses.

En aquest àmbit, cal destacar el nou article 14, el qual introdueix una limitació general a la deducció de les despeses financeres netes (definides com la diferència entre els costos de finançament i els ingressos financers) equivalent al 30% del resultat comptable positiu corregit. En tot cas, es podran deduir 500.000 euros. Aquesta mesura recull una de les recomanacions del projecte BEPS; en concret, l'acció 4, relativa a les limitacions a la deducció de despeses financeres.

També cal destacar certes modificacions fetes a l'article 20, al qual s'introdueixen algunes limitacions a la fi de garantir el tractament simètric dels ingressos i les despeses i evitar supòsits de desimposició, com són la restricció de la deducció de les pèrdues relatives a extincions d'entitats participades que es corresponguin amb dividends exempts percebuts prèviament, o la restricció a l'exempció quan la distribució generi una despesa fiscalment deduïble en l'entitat pagadora.

Es modifiquen els percentatges d'amortització dels actius intangibles i es deroga el règim especial d'amortització per a noves inversions previst a l'article 26 de la Llei de l'impost sobre societats actual. Una anàlisi de la normativa fiscal dels països de l'entorn posa de manifest que els percentatges màxims d'amortització pel que fa als actius intangibles, amb caràcter general, són substancialment inferiors als que estan previstos en la Llei de l'impost sobre societats vigent. Així mateix, el règim especial d'amortització per a noves inversions, que s'atorga de forma incondicional per a tots els obligats tributaris, suposa *de facto* un increment addicional als percentatges d'amortització ja existents a la Llei de l'impost sobre societats que s'ha estimat convenient eliminar per tal d'acomodar la deducció fiscal de les despeses per amortització a la vida útil dels actius en qüestió.

En relació amb les pèrdues per deterioració del valor dels elements patrimonials, s'estableix com a novetat la restricció a la deducció de les despeses per deterioració corresponent a qualsevol tipus d'actiu, a excepció de les existències i els crèdits i saldos per cobrar. Aquesta mesura, complementada amb la regla d'imputació de l'article 19 de la Llei de l'impost (la qual limita la deducció fiscal de certes pèrdues per transmissions intragrup), persegueix que la pèrdua s'integri de manera sistemàtica i proporcionada en el temps, una vegada s'ha materialitzat efectivament i s'ha realitzat davant de tercers aliens al grup.

Pel que fa a les pèrdues per deterioració de valors representatius del capital o dels fons propis d'entitats, el Principat d'Andorra ja va introduir la restricció a la deducció fiscal de les pèrdues derivades de la transmissió de les participacions. Per tant, es feia necessari introduir la mateixa mesura en l'àmbit de les pèrdues per deterioració, a l'efecte d'evitar l'asimetria que es deriva de la deducció fiscal d'una despesa corresponent a un actiu generador d'ingressos exempts.

Finalment, en l'àmbit de les despeses per deterioració d'actius, s'hi introdueix una habilitació expressa per desenvolupar reglamentàriament la deducció fiscal de les despeses corresponents a crèdits i altres actius derivats de les possibles insolvències dels deutors de les entitats bancàries o de crèdit.

S'introdueix a l'article 19 una limitació temporal per a la deducció de les rendes negatives que puguin generar-se en la transmissió d'elements patrimonials quan la transmissió esmentada es faci en l'àmbit del mateix grup de societats o control. Aquesta mesura intenta evitar supòsits d'abús de la norma, especialment en un entorn en què les pèrdues per deterioració no són deduïbles, i garanteix que la deducció fiscal de la pèrdua tingui lloc una vegada s'ha fet davant de tercers aliens al grup.

S'amplia l'exempció de l'article 20 per als ingressos obtinguts pels participis no gestors en relació amb els comptes de participació, a l'efecte de pal·liar l'asimetria que es dona actualment a l'impost sobre societats, donat que els pagaments en el marc de contractes en comptes de participació no són deduïbles per tant s'assimilen a una retribució als fons propis. Aquesta exempció també s'estén a l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

És important destacar la introducció d'un nou article 17 bis, relatiu a la transparència fiscal.

A aquest efecte, s'obliga l'obligat tributari a integrar en la seva base de tributació de l'impost sobre societats, que s'estén igualment a l'impost sobre la renda de les persones físiques, les rendes obtingudes a través de: (i) organismes d'inversió col·lectiva andorrans que gaudeixin del tipus del 0% i sobre els quals els contribuents exerceixen un control efectiu (generalment, quan tenen una participació superior al 50% en l'entitat) i (ii) entitats estrangeres controlades que, estant sotmeses a una tributació baixa (inferior al 50% de la que haurien satisfet a Andorra), no portin a terme una activitat econòmica substantiva i obtinguin certes categories de rendes de caràcter passiu.

Ambdós disposicions responen a un objectiu essencial, que és evitar possibles pràctiques abusives de diferiment impositiu mitjançant la interposició d'entitats, andorranes o no, que permetin al contribuent acumular beneficis que gaudeixen d'un nivell de tributació baix, abstraient-los de la sobirania fiscal andorrana.

S'introdueix un nou límit a l'apartat 2 de l'article 43 respecte a la compensació de bases de tributació negatives i a l'aplicació de deduccions a la quota de tributació, de tal manera que la compensació de les unes i l'aplicació de les altres no pot reduir la quota de tributació en més d'un 70% de la mateixa quota. El seu objectiu és assegurar que els contribuents contribueixin mitjançant el pagament d'un cert nivell d'impostos, sense perjudici de la possibilitat de compensar en el futur, amb el límit de deu anys per a bases de tributació negatives i de tres anys per a deduccions, els imports no deduïts per aplicació d'aquesta limitació. La limitació no és aplicable en l'exercici d'extinció de l'obligat tributari sempre i que es compleixin certs requisits.

Tenint en compte les consideracions anteriors, l'article 43 es desdobla en dos articles: per una banda, l'article 43, que com a novetat, regula el límit descrit a l'apartat anterior, i per altra, l'article 43 bis, que recull les disposicions relatives a les deduccions per doble imposició interna i internacional i en què s'introdueixen alguns canvis, com per exemple la supressió del crèdit fiscal corresponent a l'impost sobre plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries (conseqüència de l'eliminació d'aquest impost) o l'agrupació per països dels impostos estrangers suportats per l'obligat tributari a l'efecte de computar la deducció per doble imposició internacional, entre altres mesures.

En matèria d'incentius fiscals, cal destacar la introducció d'una reducció a la base de tributació pels ingressos provinents de contractes d'arrendaments d'habitatges

situats al Principat d'Andorra. Aquest incentiu també s'estén a l'àmbit de l'impost sobre les rendes de les persones físiques.

Així mateix, la deducció per creació de llocs de treball prevista a l'article 44, introdueix una previsió que incrementa l'import de la deducció per als obligats tributaris que contractin persones que es troben en situacions que puguin comportar més dificultats a l'hora d'ocupar-se.

També s'elimina la deducció per inversions de l'article 44 esmentat, donat que el seu manteniment es considera innecessari. No obstant això, s'hi introdueix una nova deducció relativa a projectes que fomentin la digitalització d'acord amb els plans que s'aprovin legalment i sempre que estiguin compresos entre els que estan previstos al nou annex 3 de la Llei de l'impost sobre societats, amb l'objectiu d'incentivar la digitalització de les empreses andorranes, en congruència amb el conjunt de mesures de política econòmica destinades al foment de la competitivitat.

S'hi introdueix un nou article 44 bis, a l'efecte d'establir un marc jurídic que fomenti i s'ajusti a l'actual demanda que la societat presenta respecte a la participació privada en activitats d'interès general. L'article 44 bis es configura, doncs, com un article que pretén incentivar diverses formes de participació de les entitats jurídiques en la protecció, el desenvolupament i l'estímul de les activitats d'interès general.

Pel que fa a les modificacions que s'introdueixen a l'impost sobre societats respecte a la integració de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, es descriuran en un capítol separat juntament amb les modificacions en aquest àmbit en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals.

2. Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Pel que fa a l'impost sobre la renda de les persones físiques, cal destacar que per motius de coherència i de coordinació amb l'impost sobre societats, es modifiquen diverses disposicions per tal d'adaptar aquest impost a la reforma portada a terme a l'impost sobre societats, com per exemple el nou article 27 bis, que preveu el règim de transparència fiscal. Aquesta modificació respon a les mateixes motivacions que s'han exposat anteriorment en el context de l'impost sobre societats, tenint en compte la necessitat, també en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, d'habilitar eines que neutralitzin pràctiques potencialment abusives.

Així mateix, i a l'efecte de dotar de més simplicitat el text de la Llei, es modifica l'article 49, en què s'introdueix una remissió a les regles previstes per a l'impost sobre societats, en el marc de les deduccions a la quota per als obligats tributaris que duen a terme activitats econòmiques, amb l'objectiu de dotar de més simplicitat la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de garantir

la coherència amb l'impost sobre societats pel que fa a la tributació de les rendes de les activitats econòmiques.

La segona novetat que cal destacar és la modificació de l'article 14, en què s'introdueixen requisits objectius per delimitar quan una renda d'origen immobiliari es considera rendiment d'activitat econòmica, fixant un nombre mínim d'immobles o d'ingressos per lloguers. En aquest sentit, era essencial dotar l'impost sobre la renda de les persones físiques d'una definició al respecte, adaptada a la mateixa naturalesa de l'activitat de lloguer immobiliari, amb l'objectiu d'establir una regla objectiva que permeti garantir una certa seguretat jurídica quant a la qualificació de l'activitat desenvolupada per l'obligat tributari.

També s'introdueixen novetats als articles 5, 24 i 50 de l'impost a l'efecte de corregir certes deficiències tècniques que actualment es troben previstes als diversos textos de l'impost.

En aquest context, es modifica el règim d'ingressos a compte i les retencions sobre els guanys de capital de l'article 50 per tal d'introduir un mecanisme de retenció per part de les entitats en relació amb els pagaments derivats de contractes d'assegurances de vida.

Per altra banda, es modifica l'article 5 per preveure l'exempció de totes les rendes que puguin derivar-se de les transmissions lucratives *mortis causa* i *inter vivos* amb vincle de parentiu, i no només els guanys de capital, preservant (en el cas de les transmissions *inter vivos*) el mateix valor fiscal dels béns que tenia la persona transmissor. S'hi introdueix, així mateix, l'exempció de les rendes fiscals que s'han d'integrar en la base de tributació per aplicació de l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, en els casos en què es transmetin accions o participacions en entitats rebudes en el marc de les operacions cobertes pel règim fiscal esmentat.

3. Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals

En l'àmbit de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals es modifiquen diverses disposicions per tal d'integrar l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, responen a la necessitat de simplificar el sistema tributari.

4. Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari

Respecte a la Llei de bases de l'ordenament tributari, s'incorpora la possibilitat que es puguin verificar operacions passades que tinguin transcendència en el fet imposable malgrat que tinguin l'origen en períodes prescrits. És a dir, s'atorga a l'Administració la facultat de comprovar i investigar operacions efectuades en períodes prescrits que segueixen produint efectes en períodes no prescrits.

Així mateix, s'introdueix a l'article 54 la facultat per inspeccionar les bases de tributació i les deduccions durant els sis anys posteriors al de la seva generació, amb l'objectiu d'apropar aquest període al termini durant el qual l'obligat tributari ha de conservar i guardar la corresponent documentació justificativa .

Per altra banda, una de les novetats que cal destacar introduïdes en la Llei de bases de l'ordenament tributari és l'article relatiu a l'intercanvi d'informació sobre acords fiscals (disposició addicional quarta). Aquesta mesura s'emmarca dins dels compromisos assumits per Andorra com a membre inclúsiu de BEPS. En particular, l'acció 5 del projecte BEPS desenvolupa un marc normatiu per a l'intercanvi espontani, entre les administracions tributàries, d'acords (els denominats, rulings) relatius a règims preferencials, entre d'altres, a l'efecte de millorar la transparència mitjançant l'intercanvi d'informació. Tot i que el Principat compta amb mecanismes normatius per garantir l'intercanvi d'informació en matèria d'acords fiscals, aquesta potestat se sustenta en els instruments internacionals existents (és a dir, els convenis internacionals, tant multilaterals com bilaterals), per la qual cosa s'ha considerat convenient preveure a la Llei de bases de l'ordenament tributari normes concretes dins de la legislació interna que habilitin aquest intercanvi.

Finalment, una altra de les novetats que cal destacar és la nova disposició addicional cinquena, que preveu regles de resolució de conflictes mitjançant un arranament.

Amb aquesta finalitat, l'article 25 del Model de conveni de l'OCDE preveu un mecanisme mitjançant el qual les autoritats competents dels estats contractants poden resoldre conflictes derivats d'una interpretació o aplicació divergent dels convenis de doble imposició mitjançant un procediment amistós. En aquest context, les mesures desenvolupades en el marc de l'acció 14 del projecte BEPS tenen per finalitat dotar de més eficàcia i eficiència els procediments amistosos, mesures que a la vegada aplicables obligatòriament pel Marc inclúsiu del projecte BEPS i representen un dels estàndards mínims previstos al projecte BEPS. En aquest context, malgrat que tots els convenis de doble imposició signats per Andorra contenen aquesta clàusula de resolució de conflictes, es feia necessari preveure per normativa domèstica les disposicions procedimentals i els mecanismes interns necessaris en el marc d'aquests arranaments.

5. Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada

El capítol cinquè conté una modificació que afecta certes operacions que permetrien acollir-se al règim de reorganitzacions empresarials de la Llei 17/2017, del 20 d'octubre, del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial.

Actualment, la Llei esmentada només preveu dos supòsits en què no és necessari que, a l'efecte que una operació d'escissió quedi coberta pel règim fiscal esmentat, el patrimoni escindit constitueixi una unitat econòmica, com és el cas de

les escissions totals proporcionals i les escissions parcials pels supòsits d'atribució de patrimonis en entorns familiars.

Així, a fi de millorar el bon funcionament del sistema fiscal andorrà, s'introdueix un nou article 81 *bis* a la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada amb l'objectiu que es puguin fer les operacions d'escissió parcial previstes a la Llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial que amb anterioritat d'aquesta reforma no es podien dur a terme degut a les limitacions previstes a la normativa mercantil, i s'elimina l'exigència d'unitat econòmica.

Aquesta modificació va en línia amb la posició dels països de l'entorn respecte a aquest àmbit en la mesura en què l'exigència d'unitat econòmica pel que fa a les escissions no és la posició majoritària. Així mateix, la normativa europea corresponent no inclou el requisit d'unitat econòmica com un dels elements que configuren les operacions d'escissió.

6. Llei 17/2020, del 4 de desembre, del text consolidat del Codi de Duana

S'introdueixen modificacions al règim sancionador del Codi de Duana per tal d'adaptar-lo al règim establert en la Llei de bases de l'ordenament tributari.

7. Llei 33/2012, del 22 de novembre, del règim de franquícies duaneres

Se suprimeix la lletra b de l'apartat 2 de l'article 22 del règim de franquícies duaneres per tal d'adaptar-lo a les darreres evolucions de la normativa de la Unió Europea, pel que les mercaderies que tenen un valor a la duana que no excedeix, en total per enviament, 22 euros per posar-les en lliure disposició, ja no es consideraran mercaderia de poc valor i, per tant, no s'admetran en franquícia de drets i taxes duaneres a la importació.

8. Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'impost general indirecte

S'hi introdueix un nou règim especial de devolució de l'impost general indirecte a la fi de cada període de liquidació.

D'altra banda, es preveu una exempció de l'impost general indirecte per les importacions de material esportiu cedit temporalment i gratuïtament, per equips esportius o patrocinadors establerts a l'estranger, a esportistes professionals o a esportistes d'alt nivell residents a Andorra.

9. Llei 2/2018, del 22 de març, de control de les mercaderies sensibles

El Reglament d'execució (UE) 2021/1832, de la Comissió Europea, ha modificat el capítol 24, que tracta dels productes del tabac. En matèria de codificació dels productes del tabac s'ha creat a escala europea una nova categoria en què s'encabeixen els nous productes del tabac, entre els quals destaquen els destinats a ser inhalats sense combustió. A escala nacional s'han assignat els tipus de gravamen escaients a aquesta nova categoria de productes en relació

amb les taxes sobre el consum i l'impost especial sobre el tabac i s'ha modificat l'abast del concepte de mercaderia sensible, pel que el mètode per determinar la valoració als efectes sancionadors dels tabacs destinats a ser inhalats sense combustió de manera a assimilar-los a les cigarretes.

10. Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries

Pel que fa a la integració de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries als altres tributs directes, la derogació de la Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries es troba al capítol desè d'aquesta Llei, i la seva integració a l'impost sobre societats, l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals es localitza als capítols primer, segon i tercer d'aquesta Llei, cadascun dels quals es dedica als impostos esmentats. En termes generals, aquestes modificacions no suposen canvis rellevants des d'un punt de vista substantiu quant a la regulació material de la tributació de les plusvàlues immobiliàries; el seu objectiu primordial és la integració sistemàtica d'aquest gravamen dins les altres figures impositives existents.

A l'impost sobre societats i a l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'hi introdueixen nous articles 51 *bis* i 51 *ter*, i 45 *bis* i 45 *ter*, respectivament, per tal de configurar l'actual règim d'autoliquidació de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries com un règim de pagament a compte, plenament integrat en el sistema dels pagaments a compte dels impostos esmentats.

Amb caràcter general, el tipus impositiu aplicable a les plusvàlues de béns immobles tant a l'impost sobre societats com a l'impost sobre la renda de les persones físiques coincideix amb el tipus general del 10% que es preveu a cadascun d'aquests impostos. No obstant això, una de les novetats més rellevants de tota la reforma duta a terme és, sens dubte, la introducció d'un recàrrec especial del 5% a l'impost sobre societats i a l'impost sobre la renda de les persones físiques per tal de gravar els guanys de capital especulatiu, entenent per *guany especulatiu* aquell el guany que s'hagi generat en un període inferior a dos anys. Encara que aquesta figura és nova des del punt de vista de la seva configuració tècnica, en termes de tributació substantiva no suposa un canvi material respecte de la regulació vigent, la qual ja preveia gravàmens efectius de fins al 15% en relació amb guanys generats a curt termini, si bé la configuració tècnica d'aquesta imposició incremental es feia per la via del tipus impositiu.

En l'àmbit de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals sense establiment permanent, donat que les rendes tributen de forma individual i separada, sense compensar-se entre si, s'ha introduït un nou apartat d) a l'article 29 que preveu un tipus de gravamen del 15% pels guanys especulatiu esmentats.

Pel que fa al còmput de la renda corresponent als guanys i les pèrdues derivats de transmissions immobiliàries, és important destacar, en relació amb l'impost

sobre la renda de les persones físiques, la introducció, al nou article 27 bis, d'uns coeficients multiplicadors que redueixen el guany de capital i les pèrdues de capital generades en un període superior a cinc anys. Aquesta regla permet que les persones físiques que no duguin a terme activitats econòmiques puguin seguir gaudint, si bé com a reducció del guany de capital que s'ha d'incloure a la base de tributació, dels tipus de gravamen reduïts previstos actualment a la Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries. Per tant, la nova regulació manté, per a les persones físiques residents al Principat d'Andorra que obtinguin guanys o pèrdues per la transmissió d'immobles, regles que permeten una reducció progressiva de la tributació en funció dels anys de tinença del bé transmès. Així l'obligat tributari pot mantenir l'exempció sobre els guanys obtinguts una vegada transcorregut un període de deu anys de tinença del bé.

Per altra banda, cal destacar que, a diferència del que succeeix a l'impost sobre la renda de les persones físiques i a l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals sense establiment permanent, a l'impost sobre societats no s'hi introdueixen les regles de còmput dels guanys de capital previstes a l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries. L'anterior respon a la conveniència de superar la diversitat de criteris per determinar la renda imposable a l'àmbit de l'impost sobre societats, donat que la base de tributació es determina partint de la normativa comptable que sigui aplicable.

Seguint amb la determinació de la base de tributació, no s'han traslladat a l'impost sobre la renda de les persones físiques ni tampoc a l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals els coeficients d'actualització que estaven previstos a la derogada Llei de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries, en la mesura en què es feia innecessari seguir mantenint una mesura que s'aplicava exclusivament a la tributació dels béns immobles.

A l'últim, cal destacar la introducció a l'article 35 de la Llei de l'impost sobre la renda dels no residents fiscals de l'obligació de retenció sobre les rendes derivades de les transmissions d'immobles sense establiment permanent, mesura que ja s'aplicava a la Llei de l'impost sobre plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

11. Llei 19/2016, del 30 de novembre, d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal

En l'àmbit de l'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal, s'incorporen a la llista els estats amb els quals s'intercanviarà automàticament informació en el marc de l'MCAA a partir del 2023, referida al 2022.

Formalment aquesta Llei s'estructura en nou capítols i es compon de vuitanta-sis articles, set disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dos disposicions finals.

3. Valoració econòmica

En l'aspecte econòmic, la mesura que suposarà l'impacte econòmic més destacable serà l'establiment d'un gravamen efectiu de l'impost sobre societats.

La resta de mesures, que també tindran impacte econòmic però que no serà destacable, comporten millores o correccions del sistema tributari per dotar-lo d'un millor funcionament i fer-lo més eficient.

Impacte econòmic – Quota de liquidació mínima impost sobre societats

L'estimació s'ha fet sobre les dades declarades per l'exercici fiscal 2019, atès que és el darrer període impositiu en el que la majoria de resultats dels obligats tributaris no s'han vist afectats per la situació d'emergència sanitària ocasionada pel COVID-19, i no s'han tingut en compte les societats que formen part d'un grup tributari (participants i participades), però sí al grup.

L'impacte d'aquesta mesura s'estima en 6.824.714,31 euros i modificaria la quota de liquidació de 1.335 obligats tributaris, pel que la quota de liquidació total de l'impost passaria de 44.856.244,42 euros, satisfeta per 2.385 obligats tributaris, a 51.680.958,73 euros, satisfeta per 3.526 obligats tributaris.

2019	Import	OTs
BT+	994.534.718,50 €	3.668
BT0	- €	371
BT-	- 153.785.246,44 €	3.224
BT	840.749.472,06 €	7.263
BTNs	85.470.599,30 €	2.759
BT+	909.064.119,20 €	3.384
BT0	- €	655
BT-	- 153.785.246,44 €	3.224
BT	755.278.872,76 €	7.263
QT	69.056.350,03 €	3.251
Deduccions	24.200.105,61 €	2.723
QL	44.856.244,42 €	2.385
QL Projecte de llei	51.680.958,73 €	3.526
Variació	6.824.714,31 €	1.335

Aquesta memòria s'emet als efectes de l'admissió a tràmit davant del Consell General del Projecte de Llei de mesures per a la reforma de la imposició directa i de modificació d'altres normes tributàries i duaneres.

Escaldes-Engordany, 13 d'abril del 2022

Carles Ferreira González
Director del Departament de Tributs i de Fronteres